

T., 7 września 2022 r.

Sygn. akt II K 355/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

przy udziale oskarżycielki prywatnej J. M. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 18.05., 20.06., 29.08.2022 r. w T.

sprawy

D. M. (1)

syna S. i W. z d. G.

urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 1 kwietnia 2021 roku do 24 lutego 2022 roku wielokrotnie znieważał J. M. (1), wypowiadając w jej obecności i pod jej adresem słowa powszechnie uważane za obraźliwe, takie jak:(...),

- tj. o czyn z art. 216 § 1 kk

2. w dniu 9 czerwca 2021 roku naruszył usiłował naruszyć nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że próbował uderzył ją otwartą dłonią w głowę lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż pokrzywdzona odsunęła się,

- tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k

3. w dniu 17 czerwca 2021 roku naruszył nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że podstawił jej swoją nogę pod nogi w wyniku czego straciła równowagę niosąc dziecko na rękach,

- tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k

4. w dniu 16 listopada 2021 naruszył nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że uderzył ją otwartą dłonią w głowę,

- tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k

5. w 24 lutego 2022 roku naruszył nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że kopnął ją nogą w tył uda prawego, powodując u niej wystąpienie zasinienia na tylnej powierzchni uda prawego o średnicy około 10 cm,

- tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.

o r z e k a :

I. oskarżonego D. M. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to, po zastosowaniu art. 57b kk, na podstawie art. 216 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym,

II. oskarżonego D. M. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych w punktach II – IV aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią ciąg przestępstw z art. 217 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 217 § 1 kk i za to, po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 217 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym,

III. oskarżonego D. M. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 24 lutego 2022 r. w m. (...) dokonał uszkodzenia ciała J. M. (1) w ten sposób, że kopnął pokrzywdzoną dwa razy w prawe podudzie, powodując u niej obrażenia w postaci dwóch podbiegnięć krwawych tylnej powierzchni uda prawego, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, występku z art. 157 § 2 kk i za to na podstawie art. 157 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym,

IV. na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 i 3 kk w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczonych w punktach I - III wyroku orzeka łączną karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym,

V. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej J. M. (1) kwoty 2.000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

VI. na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz J. M. (1) kwotę 1.644 zł (tysiąc sześćset czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu,

VII. na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 355/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i			

o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. M. (1)	<p>1. w okresie od 1 kwietnia 2021 roku do 24 lutego 2022 roku wielokrotnie znieważał J. M. (1), wypowiadając w jej obecności i pod jej adresem słowa powszechnie uważane za obraźliwe, takie jak: (...)</p> <p>2. w dniu 9 czerwca 2021 roku naruszył usiłował naruszyć nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że próbował uderzyć ją otwartą dłonią w głowę lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż pokrzywdzona odsunęła się,</p> <p>3. w dniu 17 czerwca 2021 roku naruszył nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że podstawił jej swoją nogę pod nogi w wyniku czego straciła równowagę niosąc dziecko na rękach,</p>	

		<p>4. w dniu 16 listopada 2021 naruszył nietykalność cielesną J. M. (1) w ten sposób, że uderzył ją otwartą dłonią w głowę,</p> <p>5. w dniu 24 lutego 2022 r. w m. (...) dokonał uszkodzenia ciała J. M. (1) w ten sposób, że kopnął pokrzywdzoną dwa razy w prawe podudzie, powodując u niej obrażenia w postaci dwóch podbiegnięć krwawych tylnej powierzchni uda prawego, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
D. M. (1) i J. M. (1) do 2020 roku byli małżeństwem. Mają dwoje wspólnych dzieci. Po rozwodzie dzieci pozostał przy matce a D. M. (1) realizuje przysługujące mu kontakty z dwójką małoletnich dzieci. W tym celu przyjeżdża pod dom byłej żony skąd zabiera i przywozi dzieci. W okresie od 1 kwietnia 2021 roku do 24 lutego 2022 roku, kiedy D. M. (1) przyjeżdżał pod dom byłej żony i odwoził dzieci wielokrotnie znieważał byłą żonę wypowiadając w stosunku do niej słowa wulgarne i obraźliwe, tj.(...)	wyjaśnienia D. M.	20v.-21	

W okresie od czerwca 2021 roku do lutego 2022 roku D. M. (1) podczas spotkań z byłą żoną naruszał lub usiłował naruszać jej nietykalność cielesną.

W dniu 9 czerwca 2021 roku około godz. 18.00 D. M. (1) przywiózł dziecko do matki. J. M. (1) próbowała wyjąć syna z samochodu. Podczas tej czynności w pewnym momencie D. M. (1) chciał ją uderzyć otwartą dłonią w głowę lecz J. M. (1) odsunęła się od niego.

W dniu 17 czerwca 2021 roku około godz. 18.20 D. M. (1) odwiózł syna do matki. Kiedy J. M. (1) trzymając dziecko za rękę odchodził od samochodu w stronę domu D. M. (1), przechodząc obok byłej żony, wracając do samochodu podstawił jej swoją nogę pod nogi w wyniku czego ta straciła równowagę.

W dniu 16 listopada 2021 D. M. (1) około godz. 19.10 przywiózł dzieci do domu matki. J. M. (1) chciała otworzyć drzwi samochodu jednak pozostawały zamknięte. Prosiła D. M. (1) aby je otworzył. Po chwili D. M. (1) otworzył drzwi. Kiedy J. M. (1) nachyliła się aby wyjąć dziecko z fotelika D. M. (1) uderzył ją otwartą dłonią w głowę.

W dniu 24 lutego 2022 r. w m. (...) D. M. (1) dokonał

uszkodzenia ciała J. M. (1) w ten sposób, że kopnął pokrzywdzoną dwa razy w prawe podudzie. Zadanie razy spowodowały u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci dwóch podbiegnięć krwawych tylnej powierzchni uda prawego, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni.			
zeznania J. M.	21-21v.		
zeznania E. P.	23-23v.		
dokumentacja fotograficzna	7		
zaświadczenie lekarskie	7		
opinia sądowo-lekarska	27		
płyta z nagraniem	6		
D. M. (1) z zawodu jest rolnikiem. Ma troje dzieci na utrzymaniu. Prowadzi gospodarstwo rolne. D. M. (1) był karany sądowo za czyn z art. 207 § 1 kk.	karta karna	28	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia D. M.	Sąd przyznał walor wiarygodności części wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał, że używał wobec byłej żony słów wulgarnych lub że ją kopnął. W tym zakresie jego wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego raz zapisem nagrania. W pozostałym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niejasne, niespójne i sprzeczne z innymi dowodami zgromadzonymi w przedmiotowej sprawie, którym Sąd dał wiarę. Wersji podawanej przez oskarżonego przeczą bowiem nie tylko zeznania pokrzywdzonej czy świadka ale także wyniki badania lekarskiego czy zapis monitoringu, który niewątpliwie świadczy o niewłaściwym zachowaniu oskarżonego względem byłej żony. Sąd uznał, że wersja podawana	

		przez oskarżonego w tym zakresie stanowi przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności lub umniejszenia winy.
zeznania J. M.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej, które opisują przebieg zdarzeń zgodnie z przedstawionymi nagraniami oraz zeznaniami świadka E. P. (2), której Sąd dał wiarę. Pokrzywdzona przedstawiła znane jej okoliczności zdarzenia w sposób możliwie dokładny i pełny. Trudno dostrzec w relacji pokrzywdzonej chęci celowego pomówienia oskarżonego lub skierowania przeciwko niemu oskarżenia. Dołączone do materiału dowodowego nagrania z monitoringu jednoznacznie pokazują zachowanie oskarżonego i bierną postawę pokrzywdzonej. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań.</p>	
zeznania E. P.	<p>zeznania jasne, spójne i logiczne, świadek w sposób możliwie dokładny przedstawiła okoliczności związane z zachowaniem oskarżonego w dniu 24 lutego 2022 roku. Świadek potwierdziła, iż tego dnia oskarżony dwa razy kopnął J. M. (1) w górną część uda. Sąd nie znalazł podstaw</p>	

	do kwestionowania zeznań świadka		
zaświadczenie lekarskie, opinia sądowno-lekarska	dokumenty sporządzone w przewidzianej prawem formie i przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą fachową, brak podstaw do kwestionowania rzetelności i fachowości opinii sądowno-lekarskiej		
dokumentacja fotograficzna, zapis monitoringu	sąd przyznał walor wiarygodności dokumentom w postaci zdjęć i zapisom monitoringu, w ocenie Sądu nie noszą one śladów manipulacji		
karta karna	dokument urzędowy		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I-IV	D. M. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonego D. M. (1) polegające na używaniu wobec byłej żony J. M. (1) określeń w postaci (...) należało zakwalifikować jako zniewagę. Poprzez zastosowanie tych epitetów oskarżony wyraziła pogardę dla godności pokrzywdzonej.</p> <p>Analizując okoliczności, w jakich padały zniewagi, wzajemne relacje, stopień znajomości, okoliczności ich wyrażenia i postępowanie po rozwodzie małżonków Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie oskarżonego D. M. (1) miało charakter znieważający. Używanie tak wulgarnych epitetów jest sprzeczne z ogólnie przyjętymi normami społecznymi obowiązującymi w stosunkach międzyludzkich.</p> <p>Zespół znamion występku z art. 216 kk wymaga, aby przy określeniu charakteru danej wypowiedzi posłużyć się kryteriami obiektywnymi, a nie odczuciami znieważającego i znieważonego. Jest to istotne, gdyż tylko wypowiedź, która</p>			

obiektywnie zawiera treści znieważające może być zakwalifikowana jako zniewaga. Należy wskazać, iż zachowanie oskarżonego było po prostu złośliwe, pozbawione racjonalnego uzasadnienia. Takim postępowaniem oskarżony demonstrował całkowity brak szacunku dla pokrzywdzonej, która z kolei obiektywnie rzecz biorąc miała wszelkie podstawy, aby poczuć się dotknięta słowami oskarżonego. Epitety kierowane pod jej adresem, jako kobiety i matki ich dzieci, były obelżywe i obraźliwe. Tym samym zachowanie oskarżonego opisane w punkcie I zarzutów Sąd zakwalifikował jako przestępstwo z art. 216 § 1 kk. Z uwagi na fakt, że oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru Sąd uzupełnił kwalifikację o przepis art. 12 § 1 kk.

Sąd przyjął, że D. M. (1) swoim zachowaniem uderzając bądź usiłując uderzyć byłą żonę wypełnił znamiona przestępstw z art. 217 § 1 k.k i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 217 § 1 kk.

Jak wynika z treści art. 217 § 1 k.k., naruszenie nietykalności cielesnej może nastąpić przez uderzenie człowieka lub dokonanie tego w inny sposób. Chodzi tu

o każde oddziaływanie na ciało innej osoby, które nie jest przez nią akceptowane. Forma naruszenia nietykalności nie ma tu większego znaczenia, gdyż ustawodawca wprowadził otwarty katalog zachowań, przez co w znamionach przepisu mieszczą się wszystkie zachowania podjęte w wymiarze fizycznym, a realizujące skutek w postaci naruszenia nietykalności cielesnej [V. W. (red.), Kodeks karny. Komentarz, W. 2020].

Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z zadaniem bólu czy też skutkować powstaniem śladów na ciele. Do odpowiedzialności karnej z art. 217 § 1 k.k. wystarczy, aby podjęte przez sprawcę zachowania np. popychanie, szarpanie, ciągnięcia za włosy, szczypanie spowodowały u pokrzywdzonego przemijające dolegliwości bólowe oraz niewielkie następstwa fizyczne np. siniaki, otarcia, zadrapania.

Działania podjęte przez D. M. (1) wobec J. M. (1) mieszczą się w katalogu penalizowanych zachowań na gruncie art. 217 § 1 k.k., a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu

odpowiedzialności za w/w przestępstwa.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	V	D. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 157 § 2 k.k (zarzut V aktu oskarżenia).</p> <p>Przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. ma charakter materialny, tj. aby je popełnić poza czyn sprawcy konieczne jest doprowadzenie do wywołania określonego w ustawie skutku tego czynu. Realizacja znamion w formie dokonanej wymaga naruszenia dobra, a więc realnego wystąpienia jednego ze skutków w tym przepisie wymienionych. Ustawa karna posługuje się szerokim znaczeniowo znamieniem czasownikowym "powoduje", obejmującym każdą postać zachowania, które może prowadzić do wytworzenia następstw określonych w tym przepisie.</p> <p>Można przestępstwo to popełnić tylko umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca</p>			

musi więc przewidywać i co najmniej godzić się na to, iż swoim czynem spowoduje dla zdrowia pokrzywdzonego skutki opisane w tych przepisach. Skutkiem przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. jest spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwolił ustalić, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 157 § 2 k.k.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. M. (1)			Zdaniem Sądu wymierzone oskarżonemu za poszczególne czyny kary jednostkowe 3, 6 i 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz kara łączna w wymiarze 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów oskarżonego a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynów uzasadniał wymierzenie

oskarżonemu właśnie kary ograniczenia wolności.

Przy wymiarze kar jednostkowych oraz kary łącznej, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., w szczególności by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz celami zapobiegawczymi i wychowawczymi w stosunku do oskarżonego, a także potrzebami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Po stronie oskarżonego nie zaistniały żadne okoliczności wyłączające winę. Jest to osoba dorosła, która rozumiała znaczenie swoich czynów i mogła pokierować swoim postępowaniem.

Stopień społecznej szkodliwości czynów był umiarkowany. Oskarżony nie miał racjonalnej motywacji, a przyczyną jego ataków wobec pokrzywdzonej był istniejący między nimi konflikt. Wśród okoliczności przedmiotowych sąd wziął pod uwagę sposób i okoliczności popełnienia czynów.

Do okoliczności obciążających zaliczono wcześniejszą karalność.

			<p>Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zapłaty kwoty 2.000 zł na rzecz pokrzywdzonej tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczone kwota jest odpowiednia do stopnia wyrządzonej przez oskarżonego krzywdy i w orzeczonym zakresie powinna łagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonej.</p>
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6.	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego			

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI, VII	<p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki prywatnej J. M. (1) kwotę 1644 zł tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów procesu. Podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowił art. 628 pkt 1 k.p.k., w myśl którego od oskarżonego w sprawach z oskarżenia prywatnego zasądza się na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu. J. M. (1) inicjując przedmiotowe postępowanie uiściła zryczałtowaną opłatę w wysokości 300 zł a nadto poniosła koszty ustanowienia pełnomocnika procesowego. Sąd orzekł zwrot poniesionych przez nią kosztów procesu w w/w kwocie.</p> <p>Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył oskarżonego opłatą sądową w wysokości 100 zł.</p>	

	Wysokość wskazanej opłaty nie jest nadmiernie wysoka, biorąc pod uwagę możliwości finansowe oskarżonego i Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od jej zapłaty na rzecz Skarbu Państwa.
7. Podpis	
Sędzia Marcin Czarciński	